

AFB. 12. INTERIEUR VAN HUIS UIT MORA.

ze ongenaakbaar gemaakt voor ieder ongewenscht bezoek, hetzij van muizen en ratten, azend op den voorraad er geborgen koren, hetzij van menschen, ongenooede gasten, die, niet er op verdacht, struikelen over den hoogen ingangsdrempel of licht in de gaping achter het losse stoepje terecht komen. Bij de Zweedsche paal-schuren verdwalen de oningewijden, in de gesloten galerij-gangen, waar de binnendeur, die tot de slaapvertrekken toegang geeft, met veel omslachtigheid verborgen is. Maar in deze hooge kluis is, met de familie-kostbaarheden, ook een schat bewaard, nog omzichtiger te beveiligen, de dochters van het huis. Uit de bevallige bouwtrant en inrichting van de Noorsche opkamer „Iomfruburet” — valt haar vriendelijke bestemming nog af te leiden. „De jonkvrouwen wonen in hooge vertrekken, van die der mannen gescheiden

en deelen met haar dienstmaagden kamer en bed”, zoo staat het in de Zweedsche ridderverhalen. Ware Julia een Noorsche geweest, wij hadden haar balkon in deze afdeling van het huis te zoeken. Hier vervlogen, door de schuilige venstertjes, de neuriewijsjes, die het reppend spinwiel begeleidden, hier werden de teerhartiger tafereelen van het omgangsleven afgespeeld. Een uitdrukking van kostbare heimelijkheid, verraadt aan de Noorsche „loft” nog iets van haar diskreete geschiedenis. Lijken die „ramloft”-huizen, met hun zoden-beplante daken, waar, in voorjaar en zomer, een wezenlijk tuintje groeit, voor ons, konventioneele groenliefhebbers, van al te naturalistisch fatsoen, werkelijk thuis kunnen wij ons voelen in het 18de-eeuwsch boerenhuis, uit Dálarne, de eersteling van de met huid-en-haar, door Hazelius, naar Skansen overgebrachte wonin-